

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Изборног већа Филолошког факултета бр. 1325/1 од 20. маја 2015, а у складу са чланом 65 Закона о високом образовању Републике Србије и чланом 116 Статута Филолошког факултета, одређени смо у комисију за избор кандидата који су се јавили на конкурс за доцента за наставно-научну област Италијанистика, предмет Италијански језик. Част нам је поднети следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс се јавио један кандидат, др Јелена Дрљевић, лектор на Катедри за Италијански језик и књижевност Филолошког факултета Универзитета у Београду.

I Основни биографски подаци

Кандидаткиња Јелена Дрљевић рођена је 1979. године у Београду где је завршила основну школу и гимназију. Дипломирала је 2002. године на Катедри за италијански језик и књижевност на Филолошком факултету у Београду са просеком 8,78. Године 2008. на истом факултету завршила је мастер студије и одбранила мастер рад из методике наставе страног језика под насловом “Развој вештине писане продукције на почетном нивоу учења италијанског језика”. Године 2009. уписала докторске студије, одсек: методика наставе страног језика на Филолошком факултету у Београду. У јуну 2012 пријавила тему за израду докторске дисертације под насловом „Настава лексике и развој лексичке компетенције у почетној настави италијанског језика на академским студијама“ (ментор проф. др Јулијана Вучо) коју је одбранила 10.10.2014 и стекла научни степен Доктора филолошких наука.

II Оцена резултата научног и истраживачког рада

Др Јелена Дрљевић редовно учествује на домаћим и међународним научним конференцијама и скуповима, ауторка је и коауторка петнаест радова из области морфологије и методике наставе италијанског језика и на италијанском и српском језику.

Саопштења на научним скуповима

Др Јелена Дрљевић, самостално или у коауторству, учествовала је на 14 међународних и националних научних скупова.

Развој вештине писане продукције на почетном нивоу учења италијанског језика. Први научни скуп младих филолога „Савремена проучавања језика и књижевности“, Крагујевац, 14 фебруар 2009.

Улога информатичког језичког материјала у развоју аутономног учења италијанског језика. IX научни скуп методичара „Аутономија ученика и наставника у учењу и настави језика“, Никшић, 1-2 октобар 2009.

Учење и усвајање лексике. Специфичности лексике у усвајању продуктивних језичких вештина. Други научни скуп младих филолога „Савремена проучавања језика и књижевности“, Крагујевац, 6 март 2010.

Политичка коректност и језичке промене. Пример италијанског језика. Мултидисциплинарна конференција „Језик, књижевност, промене“, Ниш, 23-24 април 2010.

Apprendimento e acquisizione del lessico d'italiano L2. Друга међународна конференција о лингвистици и интеркултуралном образовању. (CLIE2), „Linguistic and Cultural Diversity within European Learning Communities: Cross-cultural and Trans-national Perspectives“, Херцег Нови, 10-12 јуни 2010. Излагање у коауторству са Дејом Пилетић.

Acquisizione del lessico nello studio dell'italiano L2 a livello iniziale. Међународна конференција „La lingua e la letteratura italiana in Europa“, Крајова, Румунија, 18-19 октобар 2010.

Индивидуална лексика и стилске колокације у делу Горана Петровића. Филолошка Истраживања Данас, Филолошки факултет, Београд, 26-27 новембар 2010.

Настава лексике страног језика на академским студијама. Прва међународна конференција о странама језицима, настави и примењеној лингвистици, Сарајево, 5-7 мај 2011.

Циљна група и типологија задатака у стварању говорног корпуса италијанског као Ј2. Пројекат ЕСНАКИТ. Међународна конференција Дигитализација културне и научне баштине, универзитетски репозиторијуми и учење на даљину, Филолошки факултет Београд, 30 септембар-1 октобар 2011.

Insegnamento del lessico d'italiano LS. Alcuni aspetti glottodidattici. Међународна конференција "Oltre i confini. Aspetti transregionali e interculturali dell'italiano. Филолошки факултет Београд, 25-26 мај 2012.

Attività ludiche nell'insegnamento del lessico d'italiano LS: Forme e significati. Међународна конференција "L'Italia e la cultura europea", Универзитет Јагелоника, Краков, 17-18 октобар 2013.

Могућности развоја колокационе компетенције на почетном нивоу учења италијанског као ЛС на академским студијама. Језици и културе у времену и простору, Филозофски факултет, Нови Сад, 16 новембар 2013.

Il ruolo della traduzione nell'insegnamento del lessico di lingua italiana come LS a livello universitario. Међународна конференција "Parallelismi linguistici, letterari e culturali", Универзитет Ђирило и Методије, Охрид, 13-14 септембар 2014. Излагање у коауторству са Дејом Пилетић.

Insegnamento dei linguaggi settoriali negli studi filologici. Esperienza con gli apprendenti serbofoni d'italiano LS. Прва међународна конференција "Traduzione e plurilinguismo", Универзитет Јурај Добрила, Пула, 3-4 јул 2015.

Учешће на пројектима

Др Јелена Дрљевић учествовала је на следећим међународним пројектима:

1. Учешће на међународном пројекту научно техничке сарадње „Стратегије формалног учења страних језика у Словенији и Србији: језичка политика и језичка стварност“ између Републике Словеније и Републике Србије. Руководиоци пројекта проф. др Весна Хаджи Пожгај и проф. др Јулијана Вучо
2. Министарство науке и универзитета Републике Италије (Ministero dell'Università e della Ricerca, Direzione Generale per il Coordinamento e lo Sviluppo della ricerca 2007 - 2013.
Пројекат: *Le risorse dinamiche dell'italiano. Creazione, diffusione e mantenimento di una infrastruttura di rete per potenziare l'insegnamento della lingua italiana nel mondo.*
Акроним: RIDIRE
Протокол: RBNE075J8Z
Научни координатор истраживања Емануела Крести, SILFI, Società Internazionale di Linguistica e Filologia Italiana.

3. Учесће на пројекту мобилности истраживача World Wide Style WWS на Универзитету у Торину, Dipartimento di Lingue e Letterature Straniere e Culture Moderne.

Тема истраживања: *Настава језика струке код италофоних студената српског као страног језика.*

Година: 2015.

4. Ангажована са групом сарадника са Катедре за италијанистику Филолошког факултета у Београду на међународном научном пројекту IMAGACT, чији су носиоци Универзитет у Сијени, Универзитет у Фиренци и Национални савет за истраживања, Национални институт за компјутерску лингвистику „Антонио Цамполи“, главни руководиоцац прод. Масимо Монеља, руководиоцац на катедри проф. др Јулијана Вучо

Година: 2014 – 2015.

Списак радова др Јелене Дрљевић

1. Дрљевић, Ј. (2009). Развој вештине писане продукције на почетном нивоу учења италијанског језика. У: Савремена проучавања језика и књижевности (стр. 487–497). Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет.

2. Дрљевић, Ј. (2010а). Улога информатичког језичког материјала у развоју аутономног учења италијанског језика. У: Вучо, Ј., Милатовић, Б. (прир.), Аутономија ученика и наставника у учењу и настави језика (стр. 400–408). Никшић: Филозофски факултет Универзитета Црне Горе.

3. Дрљевић, Ј. (2010б). Политичка коректност и језичке промене. Пример италијанског језика. У: Илић, М.Б., Лопичић, В. (прир.), Језик, књижевност, промене (стр. 150–159). Ниш: Филозофски факултет.

4. Дрљевић, Ј. (2011а). Учење и усвајање лексике. Специфичности лексике у усвајању продуктивних језичких вештина. У: Савремена проучавања језика и књижевности (стр. 441–450). Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет.

5. Дрљевић, Ј. (2011б). Ставови студената у оквиру академског образовања наставника италијанског језика. Студија случаја. У: Вучо, Ј., Милатовић, Б. (прир.), Ставови промјена-промјена става (стр. 208–215). Никшић: Филозофски факултет Универзитета Црне Горе.

6. Дрљевић, Ј. (2011ц). Анотиране библиографије научних радова у вези са темом учења и усвајања лексике Л2. Фолиа Лингвистика ет Литтерариа: Часопис за науку о језику и књижевности, 3/4, 465–478. Никшић: Институт за језик и књижевност, Филозофски факултет.

5. Drljević, J. (2011b). Stavovi studenata u okviru akademskog obrazovanja nastavnika italijanskog jezika. Studija slučaja. U: Vučo, J., Milatović, B. (prir.), Stavovi promjena-promjena stava (str. 208–215). Nikšić: Filozofski fakultet Univerziteta Crne Gore.
6. Drljević, J. (2011c). Anotirane bibliografije naučnih radova u vezi sa temom učenja i usvajanja leksike L2. *Folia Linguistica et Litteraria: Časopis za nauku o jeziku i književnosti*, 3/4, 465–478. Nikšić: Institut za jezik i književnost, Filozofski fakultet.
7. Drljević, J. (2011d). Nastava leksike stranog jezika na akademskim studijama. U: Akbarov, A. (prir.), *Languages for Specific Purposes in Theory and Practice* (str. 159–168). Cambridge Scholars Publishing (United Kingdom), ISBN 978-1-4438-3381-3.
8. Drljević, J. (2012a). Acquisizione del lessico nello studio dell'italiano L2 a livello iniziale. U: Pirvu, E. (prir.), *La lingua e la letteratura italiana in Europa. Atti del Convegno Internazionale di Studi di Craiova, 18-19 ottobre 2010* (str. 111–123). Craiova: Editura Universitaria.
9. Дрљевић, Ј. (2012б). Циљна група и типологија задатака у стварању говорног корпуса италијанског као Ј2. Пројекат Еснакит. У: Вранеш, А., Марковић, Љ., Александре, Г. (прир.), *Учење на даљину и интерактивна настава* (стр. 285–293). Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду и Народна библиотека, Канзас: Универзитет Емпорија.
10. Дрљевић, Ј. (2012ц). Рецептивна и продуктивна лексика у учењу страног језика. У: Половина, В. (прир.), *Анали Филолошког факултета, XXIV, Вол. 2.* 111–119. Београд: Универзитет у Београду.
11. Drljević, J. (2013a). Insegnamento del lessico d'italiano L2. Alcuni aspetti glottodidattici. U: Milinković, S., Samardžić, M. (prir.), *Italica Belgradensia. Atti del Convegno internazionale Oltre i confini: aspetti transregionali e interculturali dell'italiano. Vol. 2.* 276–291. Beograd: Filološki fakultet.
12. Дрљевић, Ј. (2013б). Индивидуална лексика и стилске колокације у делу Горана Петровића. У: Вучо, Ј., Половина, В. (прир.), *Филолошка истраживања данас. Савремени токови у лингвистичким истраживањима, ИИИ (2), 379–395.* Београд: Филолошки факултет.
13. Drljević, J. (2014). Alcuni percorsi d'evoluzione nell'insegnamento del lessico LS. U: Milinković, S., Samardžić, M. (prir.), *Italica Belgradensia. Vol. 2.* 77–92. Belgrado: Facoltà di filologia, Università di Belgrado, ISSN 0353-4766.
14. Дрљевић, Ј. (2014). Могућности развоја колокационе компетенције на почетном нивоу учења италијанског као ЛС на академским студијама. У: Гудурић, С.,

Стефановић, М. (прир.), Језици и културе у времену и простору, ИИИ (тематски зборник), 599–606. Нови Сад: Филозофски факултет, Универзитет у Новом Саду.

15. Drljević, J. (2015). Attività ludiche nell'insegnamento del lessico d'italiano LS: Forme e significati. U: Klimkiewicz, A., Malinowska, M., Paleta, A., Wrana, M. (прир.), L'Italia e la cultura europea (str. 517–525). Firenze: Franco Cesati Editore.

Кратак опис изабраних радова објављених од последњег избора

Упоредо са наставним и преводилачким активностима др Јелена Дрљевић бави се научним и стручним радом. Аутор је петнаест објављених радова из области италијанске и српске лингвистике, примењене лингвистике и методике наставе италијанског језика.

У раду „Развој вештине писане продукције на почетном нивоу учења италијанског језика“ др Дрљевић је испитала етапе развоја писане продукције језичке вештине на почетном нивоу учења италијанског језика. Развој ове језичке вештине пратила је код студената прве године студија на катедри за италијански језик и књижевност. Обрађени су писмени задаци са три провере знања: након три, шест и на крају девет месеци курса. Направљен је попис пет типова грешака: ортографских, морфолошких, синтактичких, лексичких, као и грешака у вези са комуникативном ефикасности текста а потом анализа узрока њиховог настајања.

Радом „Улога информатичког језичког материјала у развоју аутономног учења италијанског језика“ др Дрљевић је показала како је могуће развити и унапредити аутономију у учењу италијанског језика уз помоћ дидактичког материјала који се може наћи на Интернету и због чега сматра да је компјутер одличан инструмент за индивидуално извођење лингвистичких активности. Такође, дала је информације о развоју употребе овог средства у дидактичке сврхе од шездесетих година до данас: од машине која подучава до интегрисаног материјала за наставу. Кандидаткиња Дрљевић предложила је и на који начин ученик може сам да организује и прати процес учења и сопствени напредак у усвајању језичких вештина ван учионице.

У раду „Политичка коректност и језичке промене. Пример италијанског језика“, др Јелена Дрљевић приказала је како се развијао феномен политичке коректности у италијанском језику и које су његове директне импликације на динамични процес језичких промена, као и да ли постоји лингвистичко и социјално оправдање за ову појаву која је посебно раширена у појединим језицима. Примере језичких промена овог типа узела из италијанског језика у којем је уочљиво велико присуство политички коректних израза.

Циљ рада „Учење и усвајање лексике. Специфичности лексике у усвајању продуктивних језичких вештина“, др Дрљевић је да повеже две битне, апсолутно условљене компоненте језичке компетенције: лексику с једне и усвајање продуктивних језичких вештина с друге стране. У раду се др Дрљевић пре свега бави лексиком и продуктивним вештинама у ширем контексту учења и усвајања страног језика.

Циљ рада „Ставови студената у оквиру академског образовања наставника италијанског језика. Студија случаја“ јесте испитивање ставова студената у вези са осмишљавањем, организацијом, добрим и лошим странама хоспитовања како би се

програм академског образовања будућих наставника италијанског језика могао усавршавати. До података о овом проблему кандидаткиња је дошла анализом резултата анкете спроведене на учесницима курса Стратегије и технике наставе италијанског језика.

Прегледним радом „Anotirane bibliografije naučnih radova u vezi sa temom učenja i usvajanja leksike L2“, др Дрљевић је начинила избор за који сматра да читалац стиче увид у најновија истраживања на пољу проучавања различитих аспеката лексике L2: одређивање и селекцију лексичког обима, формално и контекстуализовано подучавање лексике, дефинисање лексичке компетенције, улогу матерњег језика у усвајању лексике L2 и многе друге.

У раду „Nastava leksike stranog jezika na akademskim studijama“, др Дрљевић бави се у највећој мери академском лексичком компетенцијом страног језика. Узимајући у обзир специфичан наставни контекст учења страног језика за потребе филолошких студија, кандидаткиња настоји да дефинише лексичку страног језика академског окружења као и поједине аспекте њеног подучавања, сматрајући да о усвајању овакве лексике треба размишљати као о неодвојивој компоненти курикулума будућих наставника и преводилаца. У том смислу, поставља бројна питања: на који начин се може најбоље приближити студентима лексика страног језик, како организовати планско (одвојено) учење лексике, будући да је и процес усвајања лексике, у оквиру усвајања L2, одвојен сегмент, који је, или какав треба да буде, крајњи циљ учења и усвајања лексике страног језика у факултетском контексту, како ће се нова лексика користити, где ће се таква лексика користити, када ће се користити и слично. Циљ рада је да се дефинишу оквири овог битног језичког нивоа али и дају препоруке како треба да буде организована настава лексике L2 у вези са потребама студената филолошких студија.

Циљ рада „Acquisizione del lessico nello studio dell'italiano L2 a livello iniziale“ је да се провери примењивост модела процеса лексичког *pasvoja* Нана Јианга (Jiang, 2000; Jiang 2002; Jiang 2004) у чијој је основи Левелтов лексички модел (Levelt, 1989). Овај модел примењен је на италијански језик као међујезик србофоних ученика. Анализом грешака из писмених састава студената кандидаткиња Дрљевић је настојала да да одговор на психолингвистичке разлоге који су грешке иницирали.

У раду „Циљна група и типологија задатака у стварању говорног корпуса италијанског као L2“ се на првом месту износе детаљни подаци везани за циљну групу која је у мају 2010., у оквиру пројекта Евалуација стандардизације наставе академског италијанског, Катедре за италијански језик и књижевност Филолошког факултета у Београду, учествовала у тестирању нивоа компетенције усмене продукције италијанског језика.

У раду Рецептивна и продуктивна лексика у учењу страног језика. се износе теоријске смернице неопходне за схватање појмова рецептивног и продуктивног лексичког фонда. Испитала је основне разлике између ова два нивоа лексичког знања и њиховог употребног потенцијала, дала предлог наставних активности уз помоћ којих је могуће активирати механизме трансфера лексичких јединица из пасивног у активни фонд.

У раду „Insegnamento del lessico d'italiano L2. Alcuni aspetti glottodidattici“ др Дрљевић говори о глотодидактичким аспектима наставе лексике италијанског као

страног језика. У раду се анализује настава лексике на академским студијама италијанског језика на Филолошком факултету. О настави посебностима наставе лексике своје ставове изнели су наставници који су претежно србофони.

Циљ рада „Индивидуална лексика и стилске колокације у делу Горана Петровића“ је да се одреди улога индивидуалне лексике писца у процесу богаћења лексике српског језика. Др Дрљевић је утврдила да изложена лексика подлеже одређеним творбеним механизмима, да су ти механизми системски у делу овог писца и да су испитане творенице настале у складу са творбеним моделима српског језика.

У раду „*Alcuni percorsi d'evoluzione nell'insegnamento del lessico LS*“, ауторка се бави еволуцијом наставе лексике страних језика, подвлачећи посебно улогу метода у настави лексике, броја речи, селекције речи, начина посредовања нових речи итд. Ови проблеми у настави у уској су вези са сложености и специфичности лексичких система посебних језика.

Добро познавање колокационог аспекта лексике омогућава ученицима ЛС да увећају флуентност у језичком изражавању, приближе своју језичку компетенцију компетенцији изворних говорника чинећи на тај начин своје познавање ЛС аутентичнијим, спонтанијим и природнијим. Сматра се, такође, да суштина познавања језика лежи управо у познавању њених колокација односно могућности комбиновања јединица лексике.

У раду „Могућности развоја колокационе компетенције на почетном нивоу учења италијанског као ЛС на академским студијама“ представља се модел наставе лексике који има за циљ развијање колокационе компетенције у италијанском језику путем осмишљених наставних инструкција и активности.

У раду „*Attività ludiche nell'insegnamento del lessico d'italiano LS: Forme e significati*“, др Дрљевић се бави лудичким активностима у настави лексике италијанског као страног, поклањајући пажњу главним аспектима овог проблема, односу форме и значења речи и дајући одговоре на питања о начину усвајања форме и садржаја речи, врсти лексичких лудичких активности у настави итд.

Докторски рад „Настава лексике и развој лексичке компетенције у почетној настави италијанског језика на академским студијама“, представља веома обимно истраживање новог дидактичког поступка у настави лексике. Уочивши бројне проблеме у овом сегменту почетне наставе италијанског језика на академском нивоу, др Дрљевић је приступила проналажењу другачијег приступа у настави лексике. У оквиру иновативног приступа оформила је унапред осмишљене наставне инструкције које би се уз већ познате активности, технике и стратегије примењивале следећи нове теоријске оквире.

Дрљевићева је доказала да је на почетном нивоу учења страног језика неопходно инсистирати на формалним аспектима лексема како кроз наставни инпут тако и путем активности на часу. На тај начин ученици не само да постижу боље резултате у учењу и продукцији правилне форме лексема, већ се истовремено постиже већа заинтересованост за циљни језик, његова правила и начин функционисања.

У настави лексике издваја се и представљање контрастивних разлика између циљног језика и матерњег или другог страног језика ученика. Током трајања истраживања експерименталној групи студената кандидаткиња је

указивала на контрастивне проблеме најфреквентнијих лексема циљног језика и одговарајућих лексема језика који су ученицима познати (матерњи, енглески, шпански или француски). Резултати су показали да се овакав избор није позитивно одразио на учење и меморисање свих речи. На основу таквих резултата Дрљевићева је закључила да контрастивне проблеме треба у настави представљати у зависности од тренутног нивоа познавања циљног језика и способности ученика да о лексичком систему размишљају на начин који неће угрозити исправно коришћење одређене јединице. Такође, не треба изгубити из вида ни третирање лексема јаког семантичког потенцијала чије једно од значења изражава појам за који у матерњем језику студената не постоји посебна реч. У случају оваквих лексема кандидаткиња сматра да треба унапред одредити врсту наставне инструкције, активности и количину инпута.

На основу добијених резултата закључује да је коришћење лексичких дефиниција од вишеструког значаја за наставу лексике страног језика. Представљање нових лексема путем једноставних дефиниција доприноси развоју рецептивних вештина. Учење нових лексема кроз дефиниције доприноси лакшем меморисању циљне лексеме истовремено утичући на понављање познатих лексема али и на развој вештине усмене продукције. Инсистирање на кратким лексичким дефиницијама кроз низ активности на часу позитивно утиче и на мотивацију код ученика, чинећи да се постепено превазиђе или макар смањи страх од конверзације на нематерњем језику.

Резултати до којих је Дрљевићева дошла у вези са неким лексемама наводе на размишљање о осмишљавању посебних модула унутар наставе лексике страног језика којима би претходила детаљнија теоријска истраживања лексема јаке диспонибилности јер њихово представљање, увежбавање и меморисање заслужују посебну пажњу у наставној пракси.

Резултати истраживања су показали да могућност коришћења неког лексема утиче на успех у његовом меморисању. Овај критеријум је могуће задовољити претходном анализом потреба ученика.

У почетној настави лексике страног језика неопходно је одредити тренутак у којем ће се ученицима пружити целокупна деривациона слика једне лексеме. Кандидаткиња долази до закључка да је такав приступ могућ на нивоу A2, али искључиво са фреквентним речима. Тако се од најнижих нивоа позитивно утиче на развој усмене продукције и аутономије – ученик се подстиче да размишља о правилима творбе речи.

Резултати експеримента који упућују на боље познавање синонимног аспекта лексема у експерименталној групи довели су до закључка да тај сегмент продубљивања знања о лексемама не треба да има предност у односу на учење и усвајање антонима. Кандидаткиња закључује да такав резултат заслужује даљу анализу која би укључила и истраживања која се тичу процеса усвајања страног језика са становишта психолингвистике и описивања функционисања менталног лексикона, те продубљивања знања о функционалности лексема.

Судећи према добијеним резултатима, активности којима се студентима скреће пажња на постојање лексичких колокација имају позитиван ефекат без обзира на ниво познавања лексике. Расте свест о лексичком окружењу појединачних јединица, о потенцијалу и ограничењима лексичког колоцирања.

Током навикавања на устаљене лексичке комбинације код студената се повећава број усвојених лексема, изоштрава се смисао за употребу једних а не других лексичких јединица уз одређене нуклеусе, продукција постаје једноставнија и бржа, а језички израз природнији.

На основу истраживања потврђена је хипотеза да наставне инструкције и активности треба уводити постепено. У овако конципираној настави лексике неопходно је обезбедити консолидовање претходних знања ученика пре него што се инпут обогати додатном количином нових информација.

Сумирајући закључке истраживања уочавамо да је др Дрљевић у проучавању лексичког система успоставила везу између досадашњих теоријских достигнућа и могућности проналажења нових метода, дидактичких поступака и модела, као и организовања практичних реализација за његово учење, усвајање и правилну употребу.

III Оцена резултата у обезбеђивању научно-наставног подмлатка

Др Јелена Дрљевић први пут се бира за доцента, те није могла да има резултате у обезбеђивању научно-наставног подмлатка.

IV Оцена резултата педагошког рада

Кандидаткиња остварује одличне резултате у раду са студентима на основним и мастер студијама. Подстиче студенте на активно учешће у наставном процесу, одржава са студентима колегијални и саветодавни контакт. Узорно организује своје курсеве и одржава сталну комуникацију са студентима користећи савремена дидактичка средства. Саветује и помаже студентима у њиховим настојањима да остваре стипендије за усавршавање у Италији и другим земљама.

V Оцена о ангажовању у развоју наставе и других делатности високошколске установе

Др Дрљевић је увек савесно обављала своје радне обавезе, са пуним фондом часова, на предметима Савремени италијански језик 1 и Савремени италијански језик 2 и Разговорни италијански језик којима се посветила са ентузијазмом, примењујући нова сазнања из дидактике италијанског језика, делујући као поуздан сарадник у наставничком тиму на захтевним курсевима прве године. Као сарадник на предмету на мастер студијама „Језик струке“, др Дрљевић је показала своје квалитете школованог едукатора будућих преводаца и наставника, упорност, истрајност, иновативност и спремност за индивидулни и тимски рад.

Др Јелена Дрљевић активно учествује у креирању силабуса за предмете из области италијанског језика, језика струке и консекутивног превођења на основним и мастер студијама на Катедри за италијански језик и књижевност Филолошког факултета. Др Дрљевић је ангажована у осталим облицима ваннаставних активности примереним њеном статусу.

VI ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Из свега наведеног закључујемо да је др Јелена Дрљевић испунила све законом предвиђене услове за избор у звање доцента. На основу неспорног научног доприноса, академских активности и одличних резултата педагошког рада, Комисија са изразитим задовољством предлаже Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да др Јелену Дрљевић изабере у звање ДОЦЕНТА за наставно-научну област Италијанистика, предмет Италијански језик.

У Београду, 24. јула 2014.

КОМИСИЈА:

Др Јулијана Вучо, ред. проф.
Универзитет у Београду, Филолошки факултет

Др Саша Модерц, ван. проф.
Универзитет у Београду, Филолошки факултет

Др Данијела Ђоровић, доцент.
Универзитет у Београду, Филозофски факултет